

nytm uden nogen som helst Forklaring, hvorfor han maatte antage, at det var det endelige Svar. Jeg ønsker ogsaa her at meddele, at jeg fra de tre Husmænd, der havde Audiens hos Finansministeren, af hvilke Formanden hedder Andersen, den anden L. Madvig og den tredje Jens Frederik Koefod, modtaget et Brev, hvori de bede mig oplyse den højtærede Finansminister om, at de meget beklage, at et Eksemplar, som var udsendt til Husmændene paa Bornholm, paa en eller anden Maade var kommet til Redaktionen af „Bornholms Socialdemokrat“, som derefter har indeholdt en tendentiøs Fremstilling. De fralægge sig enhver Andel i og ethvert Ansvar for denne Indiskretion, hvorved der er kommet Oplysninger om denne Redegørelse frem i en forvansket og misforstaaet Form, og de ere meget kedede deraf.

Men jeg er, som sagt, glad ved, at jeg har faaet disse Oplysninger fra den højtærede Finansminister, thi det tyder jo alligevel paa, at han er villig til at forhandle paa Grundlag af dette Andragende. Det kan jo tydeligt paavises, at der i sin Tid er sket disse Husmænd stor Uret, og Regeringen indrømmer jo ogsaa selv, at den Regeringskommission, der var nedsat bestaaende af Amtsforvalter Lerche som Formand, Skovrider Fasting og Landinspektør Lind, misforstod Instruksen og lagde saa mange Afgifter paa Jorden, som om den var opdyrket Jord i Stedet for raa Lyngjord. Denne Indrømmelse er ogsaa, forekommer det mig, det bedste Bevis paa, at der i sin Tid er sket dem Uret. Og derfor bør denne Uret gøres god igen ved en passende Nedsættelse f. Eks. med en Fjerdedel eller aarlig ca. 250 Tdr. Havre; mere bliver det neppe af Husmændenes tillagte Lodder. Men Maaden og Formen, hvorpaa dette kan ske, skal jeg ikke udtale mig om her.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har bedt om Ordet for tredje Gang, hvortil Tingets Samtykke udkræves. Hvis ingen gør Indsigelse (Ophold), betragter jeg Samtykket som givet.

K. M. Klausen: Jeg kunde ønske at gøre et Par Bemærkninger angaaende den samme Sag, som det ærede Medlem for Rønne (Blem) nu udtalte sig om. Det er jo en Sag, som ikke er ukendt for det høje Ting, idet der nemlig i Aaret 1903 indkom et Andragende fra bornholmske

Husmænd, hvori man beklagede sig over de høje Arvefæsteafgifter, der vare paa-lignede visse af deres Jorder. Vi hørte jo nu for et Par Dage siden den højtærede Finansminister udtale sig om denne Sag, og han sagde ved den Lejlighed, at nogle af Husmændene vare blevne lokkede til at tage de Jorder, de havde, idet man havde fremstillet Vilkaarene for dem som langt gunstigere end de i Virkeligheden vare; de skulde først have dem i 3 Aar, tror jeg, afgiftsfri, og derefter skulde Afgiften være jævnt stigende. Men det har vist sig, at disse Folk, som ere gaaede ind paa disse Betingelser, derefter have fortrudt det og nu beklage sig over, at de betale meget høje Afgifter. Det oplyses blandt andet i det Andragende, som blev indsendt hertil, om en Ejendom i Klemensker Sogn, hvoraf der svares en Arvefæsteafgift af 6 Tdr. Havre, at Staten maatte overtage denne Ejendom, og da Staten skulde sælge den, fik den ikke mere end 225 Kr. for den. Det synes heraf at fremgaa, at den Afgift, der hviler paa den, er meget høj. Sagen har jo for øvrigt flere Gange tidligere været til Forhandling her i Tinget, men aldrig kunnet faa nogen Afslutning. Nu har den forrige Finansminister ladet Sagen undersøge, og der er tilstillet de bornholmske Husmændsforeninger en Redegørelse for denne Undersøgelse. Denne Redegørelse er dog, saa vidt jeg ved, ikke udsendt af den forrige Finansminister, men af den nuværende, og man er vel egentlig berettiget til at gaa ud fra, at det, som den nuværende Finansminister udsender, er noget, han har Ansvar for, og staar inde for.

Nu mener det ærede Medlem for Bornholm (Blem), at denne Sag — saaledes tror jeg, han udtalte sig første Gang, han havde Ordet — burde undersøges i en Kommission. Det er jo altid en nem og behagelig Udvej, naar man har en Sag, man gerne paa en eller anden Maade vil have fra Haanden, saa at henvise den til en Kommission. Derved vindes der jo altid Tid, og det kan ofte have meget stor Betydning at vinde Tid, naar man gerne vil have et maaske generende Spørgsmaal fra Haanden. Det forekommer mig, at man meget vel her kunde handle, og jeg kunde ønske, at denne Sag maatte faa sin Løsning i indeværende Rigsdagssamling. Jeg skal i alt Fald fra min Side gøre, hvad jeg kan, til at denne Sag maatte kunne løses, naar det virkelig er saaledes, som Finansministeren sagde, at nogle af disse Folk ere lokkede til at tage deres